

בְּרַעֲיֹתָא דְמָאֲרִיחֹן, בְּגִין דְּאֵלִין (אתקדשו) תְּדִיר
 בְּקְדוּשָׁה וְלֹא אִסְתָּאבוּ. בְּגוּנָא דָּא, מָאן דְּאִסְתָּאב
 בְּהַאי עֲלָמָא אִיהוּ מְשִׁיךְ עֲלֵיהּ רִיחַ מְסָאב, וְכַד נָפַק
 נְשַׁמְתִּיה מִנִּיהּ מְסָאבִין לִיהּ וּמְדוּרִיהּ בֵּין אֵינון
 מְסָאבִין וְאֵלִין אֵינון מְזִיקִין דְּעֲלָמָא. כְּמָה דְּאִתְּמַשְׁךְ
 בַּר נָשׁ גְּרַמִּיהּ בְּהַאי עֲלָמָא הָכִי הוּא מְדוּרִיהּ
 וְאִתְּמַשְׁךְ בְּהַהוּא עֲלָמָא (נ"א וְאֵינון רִיחֵי מְסָאבֵי מְסָאבִין לִיהּ וְאֵעֲלִין
 לִיהּ לְגִיחָנָם).

תָּא חָזִי מָאן דְּאִתְּקַדֵּשׁ וְנָטִיר גְּרַמִּיהּ בְּהַאי עֲלָמָא
 דְּלֹא אִסְתָּאב. מְדוּרִיהּ בְּהַהוּא עֲלָמָא בֵּין
 אֵינון קְדִישִׁין (דף קל ע"א) עֲלָאִין וְעַבְדִּין שְׁלִיחוֹתָא תְּדִיר,
 וְאֵלִין קְיָיְמִי בַּחֲצַר בְּמָא דְּאֵת אָמַר, (שמות כז) אֵת
 חֲצַר הַמִּשְׁכָּן.

וְאֵית אַחֲרֵנִין דְּאֵינון לְגוּ יְתִיר, דְּלֹא אֵינון בַּחֲצַר

לשון הקודש

מְדוּרוֹ וְנִמְשַׁךְ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְאוֹתָן רוּחוֹת
 הַמַּמָּאוֹת מְסָמָאוֹת אוֹתוֹ וּמְכַנְיִסוֹת אוֹתוֹ לְגִיחָנָם.
 בַּא רָאה, מִי שְׁמַתְקַדֵּשׁ וְשׁוֹמֵר אֵת
 עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁלֹא יִסְמָא, מְדוּרוֹ
 בְּעוֹלָם הַהוּא בֵּין אוֹתָם קְדוּשִׁים עֲלִינוּנִים
 וְעוֹשִׂים תְּמִיד שְׁלִיחוֹת, וְאֵלוֹ עוֹמְדִים
 בַּחֲצַר, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שמות כז) אֵת חֲצַר
 הַמִּשְׁכָּן.

וַיֵּשְׁ אַחֲרֵיהֶם שָׂהֵם בְּפָנִים יוֹתֵר שְׂאֵינָם

שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם, כְּמוֹ אוֹתָם הַמְּלָאכִים,
 וְתְמִיד עוֹשִׂים שְׁלִיחוֹת בְּרַצוֹן רַבּוּנָם,
 מְשׁוּם שְׂאֵלוֹ וְהַתְקַדְּשׁוּ תְּמִיד בְּקְדוּשָׁה
 וְלֹא נִסְמָאוּ. כְּמוֹ כֵּן מִי שְׁנִסְמָא בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, הוּא מוֹשֶׁךְ עֲלָיו רִיחַ מְסָאב,
 וְכַשִּׁינִצָּאת מִמֶּנּוּ נְשַׁמְתוֹ, מְסָמָאִים
 אוֹתוֹ, וּמְדוּרוֹ בֵּין אוֹתָם הַמְּסָמָאִים, וְאֵלוֹ
 הֵם הַמְּזִיקִים שֶׁל הָעוֹלָם. כְּמוֹ שְׁמַמְשִׁיךְ
 אָדָם אֵת עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה - כִּךָּ הוּא

אָלָא בְּבֵיתָא כְּמָא דְאַתְּ אָמַר, (תהלים סה) נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב
 בֵּיתְךָ. אָמַר דְּוֹד נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ, כִּינּוּן דְּאָמַר יִשְׁכֵּן
 חֲצִרְךָ, אִמְאֵי כְּתִיב נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ, יִשְׁבַּע בְּטוֹב
 בֵּיתְךָ מִיפְעֵי לִיּוֹה כְּמָה דְכָתִיב יִשְׁכֵּן. אָלָא הָא תִּנְיִנּוּ
 לִית יְשִׁיבָה בְּעִזְרָה אָלָא לְמַלְכֵי בֵּית דְּוֹד בְּלַחוּדֵיִּיהוּ.
 וְאִית אֲתֵר לְחֲסִידֵי עֲלִיּוֹנִין דְּעִיִּילֵי לְגוֹ, וּמְאֵי אִינוּן,
 כְּדְכָתִיב, (במדבר ג) וְהַחֲזִנִים לְפָנַי הַמִּשְׁכָּן קִדְמָה
 לְפָנַי אֶהְלֵ מוֹעֵד מוֹרָחָה מִשָּׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו וְגו'. וְכְמָה
 מְדוּרִין עַל מְדוּרִין וְנִהוּרִין עַל נִהוּרִין מִתְפָּרְשָׁן
 בְּהָהוּא עֲלֵמָא, וְכָל חַד אַכְסִיף מְנַהוּרָא דְחֲבֵרִיָּה,
 כְּמָה דְעוֹבְדִין אֶתְפָּרְשָׁן בְּהָאֵי עֲלֵמָא הָכִי נִמְי דּוֹכְתִין
 וְנִהוּרִין מִתְפָּרְשָׁן בְּהָהוּא עֲלֵמָא.

וְתָא חַזִּי הָא אֶתְמַר דְּאַפִּילוּ בְּהָאֵי עֲלֵמָא כִּד בַּר
 נָשׁ נָאִים עַל עֲרִסְיָה, וְנִשְׁמָתִין אֶצְטְרִיכוּ

לשון הקודש

לְפָנַי, וּמִי הֵם? כְּכַתוּב (במדבר ג) וְהַחֲזִנִים
 לְפָנַי הַמִּשְׁכָּן קִדְמָה לְפָנַי אֶהְלֵ מוֹעֵד
 מוֹרָחָה מִשָּׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו וְגו'. וְכְמָה
 מְדוּרִים עַל מְדוּרִים וְאִזְרוֹת עַל אִזְרוֹת
 נִפְרָדִים בְּעוֹלָם הָהוּא, וְכָל אֶחָד מִתְפַּיֵּשׁ
 מְאוּר חֲבֵרוֹ. כְּמוֹ שְׁחַמְעֵשִׁים נִפְרָדִים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּד גַּם מְקוּמוֹת וְאִזְרוֹת
 נִפְרָדִים בְּעוֹלָם הָהוּא.

וּבֵּא וְרֵא, הָרִי נְאֻמַר שְׁאַפְלוּ בְּעוֹלָם

בְּחֻצְרָא, אָלָא בְּבֵיתָא, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים
 סה) נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ. אָמַר דְּוֹד,
 נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ. כִּינּוּן שְׁאֻמַר יִשְׁכֵּן
 חֲצִרְךָ, לְמָה כְּתוּב נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב
 בֵּיתְךָ? יִשְׁבַּע בְּטוֹב בֵּיתְךָ הִנֵּה צִרְיָךְ
 לְהִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתוּב יִשְׁכֵּן אָלָא הָרִי
 שְׁנִינּוּ, אִין יְשִׁיבָה בְּעִזְרָה אָלָא לְמַלְכֵי
 דְּוֹד לְבָדָם.

וְיֵשׁ מְקוֹם לְחֲסִידִים עֲלִיּוֹנִים שְׁנִכְנְסִים

לְאֶת־שׁוֹטְטָא בְּעֶלְמָא וְנִבְקוּ מִגּוּ גּוּפָא, לָאוּ כָּל
נִשְׁמָתָא וְנִשְׁמָתָא סְלָקָא וְשִׁטָּא לְמַחְזֵי בִיקָר סִבְר
אִפִּי דַעֲתִיק יוֹמוֹן, אֶלְא כִמָּא דְאֶתְמַשִּׁיךְ תְּדִיר וּכְפּוּם
עוֹבְדֵי הָכִי נִשְׁמָתִיהָ סְלָקָא.

אִי אֶסְתָּאב אִיהוּ נָאִים וְנִשְׁמָתָא נִפְקָא וְכָל אֵינּוֹן
רוּחִין מְסַאֲבוֹן נִקְטִין לָהּ וְאֶתְדַבְּקַת בְּהוּ בְּאֵינּוֹן
בְּרַגְיָן תַּתְּאִין דְּשִׁטִּין בְּעֶלְמָא וְאֵינּוֹן מוֹדִיעִין לָהּ
מַלְיָן דְּאֵינּוֹן קְרִיבִין לְמִיתֵי בְּעֶלְמָא, וְלִזְמִנִּין דְּמוֹדְעִין
לָהּ מַלְיָן בְּדִיבּוֹן וְחִיבּוֹן בָּהּ וְהָא אוּקְמוּתָא.

וְאִי זָכִי בַר נֶשׁ פֶּד אִיהוּ נָאִים, וְנִשְׁמָתִיהָ סְלָקָא
אֶזְלָא וְשִׁטָּא וּבְקָעָא בֵּין אֵלִין רוּחִין מְסַאֲבוֹן,
וּכְלָהּוּ מְכַרְיִזִין וְאֶמְרִין, פִּנּוֹן אֶתְר פִּנּוֹן, לָאוּ דָא
מְסַטְרָנָא, וְאִיהִי סְלָקָא בֵּין אֵינּוֹן קְדִישִׁין וּמוֹדְעֵי לָהּ
מְלָה חֲדָא דְקָשׁוּט.

לשון הקודש

שְׁמִשׁוֹטְטוֹת בְּעוֹלָם, וְהֵם מוֹדִיעוֹת לָהּ
דְּבָרִים שְׁקֵרוּבִים לְבֵא לְעוֹלָם. וְלַפְעָמִים
שְׁמוֹדִיעִים לָהּ דְּבָרִים כּוֹזְבִים וְצוֹחֲקִים
עָלֶיהָ, וְהֵרִי פְרָשׁוּהָ.

וְאֵם זוֹכָה אָדָם, בְּשֵׁהוּא יִשָּׁן וְנִשְׁמָתוֹ
עוֹלָה, הוֹלְכֶת וְשִׁטָּה וּבּוֹקַעַת בֵּין
הַרוּחוֹת הַטְּמְאוֹת הַלְלוֹ, וּכְלָם מְכַרְיִזִים
וְאוֹמְרִים: פִּנּוֹן מְקוֹם, פִּנּוֹן. זֶה אֵינּוֹ מְצַדְנָו!
וְהִיא עוֹלָה בֵּין אוֹתָם הַקְּדוּשִׁים,

הַזֶּה, בְּשֵׁאָדָם יִשָּׁן עַל מִטָּתוֹ וְהַנְּשָׁמוֹת
צְרִיכוֹת לְשׁוֹטְט בְּעוֹלָם וְיִצְאוּ מִתּוֹךְ
הַגּוּף, אֵין כָּל נִשְׁמָה וְנִשְׁמָה עוֹלָה
וּמְשׁוֹטְטֶת לְרֵאוֹת בְּכַבוֹד סִבְר פְּנֵי
עֲתִיק הַיָּמִים, אֶלְא כִּמוֹ שְׁנַמְשֵׁךְ תְּמִיד
וּכְפִי הַמַּעֲשִׂים, כִּד נִשְׁמָתוֹ עוֹלָה.

אֵם נְטָמָא – הוּא יִשָּׁן וְהַנְּשָׁמָה יוֹצֵאת,
וְכָל אוֹתָן רוּחוֹת טְמְאוֹת לוֹקְחוֹת אוֹתָהּ,
וְנִדְבְּקַת בְּהֵן בְּאוֹתָן הַדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת

וְכַד נִחַתָּא כָּל אֵינֹן חֲבִילִין טְרִיקִין בְּעָאן
 לְאַתְקַרְבָּא בַּתְּדָה לְמַנְדַּע חֵהִיא מְלָה, וְאֵינֹן
 מוֹדְעִין לָהּ מְלִין אַחֲרֵינִין, וְחֵהִיא מְלָה דְנִטְלָא גּוֹ
 אֵינֹן קְדִישִׁין בֵּין אֵינֹן (דף קל ע"ב) אַחֲרֵינִין אִיהוּ כְּעִבּוּרָא
 גּוֹ תִּיבְנָא. וְהֵאֵי (מָאן) אִיהוּ דְזָכִי וְיָתִיר בְּעוֹד דְאִיהוּ
 קָאִים וְנִשְׁמַתָּא קִימָא בְּהֵאֵי עֲלֵמָא.

בְּגוֹזְנָא דָּא כִּד נִפְקִין נִשְׁמַתִּין מִגּוֹפָא מֵהֵאֵי עֲלֵמָא,
 בְּעָאן לְסִלְקָא, וְכַמְּה תִרְעִין חֲבִילֵי טְהִירִין
 קִימֵי, (ו) אֵי אֵינֹן מִסְטְרִייהוּ בְּלָהוּ אַחֲדִין בְּהוּ בְּאֵינֹן
 נִפְשָׁאן וּמְסִרֵי לֹון בִּידָא דְדוּמָה לְאַעֲלָא לֹון בְּגִיתָנָם.

וְלִבְתָּר סִלְקֹן וְאַחֲדָן בְּהוּ וְאֵינֹן נְטִילֵי לְהוֹן וּמְכַרְזֵי
 בְּהוּ אֵלִין אֵינֹן דְעֵבְרוּ עַל פְּקוּדֵי
 דְמֵאֲרִיהוֹן, וְכֵן שְׁטִיין בְּכָל עֲלֵמָא. וְלִבְתָּר מְהִדְרֵי לְהוּ

לשון הקודש

ומודיעים לה דבר אחד אמת. וּכְשִׁינְרִדְתָּ, כל אותם מחנות של ערבוב רוצים להתקרב אליה לדעת אותו הדבר, והם מודיעים לה דברים אחרים. והדבור ההוא שנוטלת בתוך אותם קדושים בין אותם האחרים הוא כתבואה בתוך התבן. וְזֶה וְזֶה (מי) הוא זוכה יותר בעוד שהוא עומד והנשמה עומדת בעולם הזה.

כְּמוֹ כֵּן כְּשִׁינְרִדְתָּ הַנְּשָׁמוֹת מֵהַגּוֹף מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, רוצות לעלות, וכמה שומרי הפתח ומחנות מזיקים נמצאים. אם הם מצדם - כלם אוֹחֲזִים בָּהֶם בְּאוֹתָן הַנְּפִשׁוֹת, ומסררים אותם בְּיַד דוּמָה לְהַכְנִיסָם לְגִיתָנָם.

וְאַחַר כֵּךְ עולות ואוחזים בָּהֶם, והם נוטלים אותם, ומכריזים בָּהֶם: אלו הם שעברו על מצוות רבונם. וכן משוטטות

לְגִיהֶנָּם, וְכֵן עַד תְּרִיסָר יָרְחֵי. לְבַתָּר תְּרִיסָר יָרְחֵי
מִשְׁתַּכְּבִי בְּהוּא אֶתְר דְּאֶתְחַזִּי לֹון. אֵינֹון נִשְׁמַתִּין
דְּזִכּוּ סְלָקֵי לְעֵילָא כְּמָה דְּאֶתְמַר וּזְכָאן בְּדוּכְתִיחֵהוּ.

תָּא חֲזִי, זְכָאִין אֵינֹון צְדִיקָא דְּאֶתְגְּנִיז לְהוּ כְּמָה
טָבִין לְהוּא עֲלֵמָא, וְלִית אֶתְר פְּנִימָאָה בְּכָל
אֵינֹון בְּאֵינֹון דִּידְעֵי רָזָא דְּמֵאֲרִיחֹון וַיְדַעֵי לְאֶתְדַבְּקָא
בְּהוּ בְּכָל יוֹמָא, עַל אֲלִין פְּתִיב, (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאֶתָה
אֱלֹהִים זוֹלַתְךָ, יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לֹו.

מָאִי לְמַחְפָּה לֹו, כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר (איוב לב) חֲפָה אֶת
אֵיזֹוב בְּדַבָּרִים. וְאֲלִין אֵינֹון דְּדַחֲקִין לְמַלְאָה
דְּחַכְמָתָא, וְדִיִּיקִין לָהּ, וּמַחְפָּאן לָהּ לְמַגִּדַע בְּרִירָא
דְּמַלְאָה, וְאֶשְׁתַּמּוּדְעָא לְמֵאֲרִיחֹון, אֲלִין אֵינֹון דְּמֵאֲרִיחֹון
מִשְׁתַּבַּח בְּהוּן בְּכָל יוֹמָא, אֲלִין אֵינֹון דְּעָאֲלִין בֵּין
עֲלָאִין קְדִישִׁין, וְאֲלִין עָאֲלִין כָּל תְּרַעֵי דְּלְעֵילָא וְלִית

לשון הקודש

סוד רבונם ויודעים לדבק בהם בכל יום.
על אלו פתוב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאֶתָה
אֱלֹהִים זוֹלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לֹו.

מַחְפָּה זֶה לְמַחְפָּה לֹו? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב לב)
חֲפָה אֶת אֵיזֹוב בְּדַבָּרִים. וְאֵלֹו הֵם
שְׂדוּחֲקִים לְדַבָּר שֶׁל חֲכָמָה וּמְדִיקִים
אוֹתָהּ וּמַחְכִּים לְדַעַת אֶת בְּרִיר הַדַּבָּר,
וְהֵם מְכָרִים לְרַבּוֹנָם. אֵלֹו הֵם שְׂרַבּוֹנָם
מִשְׁתַּבַּח בְּהֵם בְּכָל יוֹם. אֵלֹו הֵם

בְּכָל הָעוֹלָם. וְאַחַר כֵּן מַחְזִירִים אוֹתָם
לְגִיהֶנָּם, וְכֵן עַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשִׁים.
אַחַר שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשִׁים הֵם שׁוֹכְכִים
בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׂרָאוּי לָהֶם. אוֹתָם
הַנְּשַׁמּוֹת שׁוֹכְבוּ עוֹלוֹת לְמַעְלָה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּתְבָאָר, וְזוֹכוֹת בְּמִקְוֹמוֹתֵיהֶם.

כֹּאֲ רָאָה, אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁנִּגְנְזוּ לָהֶם
כְּמָה טוֹבוֹת לְעוֹלָם הַהוּא, וְאֵין מְקוֹם
פְּנִימִי בְּכָל אוֹתָם כְּאוֹתָם שְׂיֹודְעִים אֶת

מֵאֵן דְּיִמְחֵי בִּידְהוֹן, זַפְּאָה חוֹלְקֵיהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין
וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

תָּא חַזִּי, אַבְרָהָם עָאל לְמַנְדַּע וּלְאַתְדַּבְקָא בְּמֵאֲרִיָּה
בְּדַקָּא יָאוֹת לְבַתָּר דְּאַקְדִּים עוֹבְדֵי בְּקַדְמֵיתָא,
וְזָכָה בְּאַיְנוֹן יוֹמִין עֲלָאִין, וְאַתְפְּרֵךְ מֵאַתְרַּךְ דְּכָל בְּרַכָּאן
נְפְקֵי מִתַּמּוֹן, דְּכֹתִיב וַיִּי בְרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. מָאִי
בְּכָל. אֶתְרַּךְ דְּנִהָרָא דְלֹא פִסְקֵי מִיּוֹמֵי לְעֵלְמִין.

אָמַר רַבִּי חֵיָא תָּא חַזִּי, דְּאַבְרָהָם לָא בְּעָא
לְאַתְעָרְבָא בְּנָשֵׁי עֵלְמָא וּלְאַתְדַּבְקָא בְּשָׂאֵר
עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, בְּגִין דְּנִשְׁיָא דְשָׂאֵר
עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת אֵינוֹן סְאֲבִין
לְגוֹבְרֵיהוֹן וּלְאַיְנוֹן דְּמִתְדַּבְּקוֹן בְּהוֹן, בְּגִין דְּכֵד אַבְרָהָם
יָדַע חֲכֻמָּתָא, יָדַע עֲקָרָא וְשָׂרָא וּמֵאֵן אֶתְרַּךְ נְפְקֵי

לשון הקודש

את אברהם בכל. מה זה בכל? המקום של הגר שאין פוסקים מימיו לעולמים. אמר רבי חייא, בא ראה שאברהם לא רצה להתערב עם נשות העולם ולהדבק בשאר העמים עובדי כוכבים ומזלות, משום שנשות שאר העמים עובדי כוכבים ומזלות הם מטמאות את הגברים שלהם ולאותרם שגדקים בהם. משום שכשאברהם ידע את החכמה,

שגבנסים בין עליונים קדושים, ואלו גבנסים בכל השערים שלמעלה, ואין מי שימחה בגדם. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

בא ראה, אברהם נכנס לדעת ולהדבק ברבנו בראוי לאחר שהקדים את מעשיו שבראשונה, וזכה לאותרם הימים העליונים, והתפרך מהמקום שכל הפרכות יוצאות משם, שכתוב וה' ברך

**וְשִׁטְיִין רוּחֵי מְסֻאֲבִין בְּעֵלְמָא, וְעַל דָּא אוּמֵי לְעַבְדֵיהּ
דָּלָא יִסַּב אֶתְתָּא לְבִרְיָה מִשְׁאָר עֲמִין.**

מְדַרְשׁ הַנֶּעְלָם

וַיְהִיו. רַבְּנָן פְּתַחֵי בְּהַאי קָרָא, (שיר השירים ז) לְכֹה דוּרֵי נִצָּא הַשְּׂדֵה
נְלִינָה בַּכְּפָרִים. תָּנוּ רַבְּנָן הַיּוֹצֵא לְדֶרֶךְ יִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ
תְּפִלוֹת, תְּפִלָּה שֶׁהִיא חוֹבָה שֶׁל יוֹם. וְתְּפִלַּת הַדֶּרֶךְ עַל הַדֶּרֶךְ שֶׁהוּא
עוֹשֶׂה. וְתְּפִלָּה שֶׁיִּחְזוֹר לְבֵיתוֹ לְשָׁלוֹם. וְלִימָא לְהוּ לְהַנִּי שְׁלֹשָׁה,
אֲפִילוּ בְּאַחַד יָכִיל לְמַעַבְדֵיהּ, דְּתַנִּינָן כָּל שְׁאֵלוֹתָיו שֶׁל אָדָם יָכִיל
לְמַכְלִילֵיהוּ בְּשׁוֹמַע תְּפִלָּה.

**אָמַר רַבִּי יְהוּדָה כָּל עוֹבְדוֹי דְּבַר נֶשׁ פְּתִיבִין בְּסַפְרָא, הֵן טַב הֵן
בִּישׁ, וְעַל כֵּלְהוֹן עֲתִיד לְמִיתָן דִּינָא, דְּתַנִּינָן אָמַר רַב יְהוּדָה
אָמַר רַב, מָאִי דְכַתִּיב, (תהלים קלט) גְּלָמִי רָאוּ עֵינַי, אוֹתָם הַדְּבָרִים
שֶׁעָשָׂה הַגּוֹלָם שְׂאִינוּ מִשְׁנִיחַ בְּעוֹלָם הַבָּא, כּוֹלָם רָאוּ עֵינַי שֶׁעֵינַת
בָּהֶם. וְעַל סַפְרָךְ כּוֹלָם יִכְתְּבוּ, לִיתָן עֲלֵיהֶם דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְעוֹלָם הַבָּא,
הַלְּכָךְ יִקְרִים אָדָם תְּפִלָּתוֹ תְּמִיד וַיִּזְעִיל לֵיהּ.**

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

לְעִשׂוֹתוֹ, שֶׁשְׂנִינּוּ, כָּל שְׁאֵלוֹתָיו שֶׁל אָדָם
יָכוֹל לְכַלֵּל אוֹתָן בְּשׁוֹמַע תְּפִלָּה.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁל אָדָם
כְּתוּבִים בְּסַפְרָא, הֵן טוֹב וְהֵן רַע, וְעַל
כֵּן עֲתִיד לְתַת אֶת הַדִּין. שֶׁשְׂנִינּוּ, אָמַר
רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, מַה שֶׁכְּתוּב (תהלים
קלט) גְּלָמִי רָאוּ עֵינַי - אוֹתָם הַדְּבָרִים
שֶׁעָשָׂה הַגּוֹלָם, שְׂאִינוּ מִשְׁנִיחַ בְּעוֹלָם
הַבָּא, כָּלָם רָאוּ עֵינַי שֶׁעֵינַת בָּהֶם. וְעַל
סַפְרָךְ כָּלָם יִכְתְּבוּ - לִתָּן עֲלֵיהֶם דִּין
וְחֶשְׁבוֹן לְעוֹלָם הַבָּא. הַלְּכָךְ יִקְרִים אָדָם
תְּפִלָּתוֹ תְּמִיד וַיִּזְעִיל לוֹ.

יְדַע הָעֶקֶר וְהַשֶּׁרֶשׁ, וּמֵאִיזָה מְקוֹם
יוֹצֵאוֹת וּמְשׁוֹמְמוֹת רוּחוֹת מְמֵאוֹת
בְּעוֹלָם, וְעַל כֵּן הַשְּׂבִיעַ אֶת עַבְדּוֹ שְׁלֹא
יִקַּח אִשָּׁה לְבָנוּ מִשְׁאָר הָעַמִּים.

מְדַרְשׁ הַנֶּעְלָם

וַיְהִיו. רַבּוֹתֵינוּ פְּתַחוּ בְּפִסּוּק הַזֶּה (שיר ז)
לְכֹה דוּרֵי נִצָּא הַשְּׂדֵה נְלִינָה בַּכְּפָרִים.
שָׁנוּ רַבּוֹתֵינוּ, הַיּוֹצֵא לְדֶרֶךְ יִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ
תְּפִלוֹת: תְּפִלָּה שֶׁהִיא חוֹבָה שֶׁל יוֹם,
וְתְּפִלַּת הַדֶּרֶךְ עַל הַדֶּרֶךְ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה,
וְתְּפִלָּה שֶׁיִּחְזוֹר לְבֵיתוֹ לְשָׁלוֹם. וַיֹּאמֶר
אֶת הַשְּׁלֹשָׁה הָאלוּ, אֲפִילוּ בְּאַחַד יָכִיל